

saadanne Lovforslag. Jeg har paapeget, at vi i 1906 og 1912 har faaet Love af lignende Indhold, og saa vidt jeg erindrer, blev disse Love gennemført med daværende Højres Tilslutning. Det forundrer mig derfor, at man tager saa køligt paa dette Lovforslag nu. Det skulde vel ikke tilfældigvis være, fordi det er os, der er Forslagsstillere! Jeg vægrer mig, i hvert Fald indtil videre, ved at tro paa. Det konservative Folkepartis Ordfører ønskede kun at være med, forsaavidt der kunde paapeges særlige Grunde, der taler derfor. Særlige Grunde! Der er de almindelige Grunde, som man kender, de almindelige Grunde, at de fattigunderstøttede kan kræve Hjælpen eftergivet efter fem Aars Forløb, forsaavidt de ikke er straffede og ikke er i Stand til selv at betale. Det er en lang Periode vedblivende at være under det offentlige Fattigvæsen. Hovedgrunden til, at vi har fremsat dette Lovforslag, og det egentlige Grundlag for vor Betragtning er dog først og fremmest, at vi vil give disse mange Mennesker en Chance til atter at kunne rette sig. Jeg udtalte udtrykkelig i mine indledende Bemærkninger, at dette maa være Hovedformaalet. Det har det ganske afgjort været ved de tidligere Love, og det er det naturligvis ogsaa nu. Bemærkningen om, at der ligefrem skulde Kunst til for nu om Dage at komme ind under det offentlige Fattigvæsen, forstaar jeg ikke ganske, thi det er desværre en Kendsgerning, at der Aar efter Aar bliver draget Mennesker ind under det offentlige Fattigvæsen, nogle maaske nok ved egen Skyld, men de fleste desværre ganske uforskyldt; og er de først kommet derind, retter de sig sjældent, hvis der da ikke paa ekstraordinær Vis gives dem en Haandsrækning. Det er netop denne Haandsrækning, jeg mener, vi skal give ved denne Lejlighed. Jeg vil atter anmode ærede Medlemmer om at se velvilligt paa dette Lovforslag.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Sven har Ordet for en kort Bemærkning.

Sven: Jeg skal til den sidste ærede Taler (L. D. Rasmussen) bemærke, at jeg ikke deler hans lyse Tro paa, at den Chance, der gives de paagældende gennem Eftergivelse af Fattighjælp, vil hjælpe saa forfærdelig meget. Maaske vil det i Udvalget statistisk kunne godgøres, at det ved de Lejligheder, hvor man ekstraordinært har eftergivet Fattighjælp, har haft de heldbringende Virkninger, det ærede Medlem omtalte; men indtil jeg ser disse Oplysninger, nærer jeg visse Tvivl i saa Henseende.

Jeg vil sige til den højtærede Indenrigsminister, at han har forstaaet mine Udtalelser ganske rigtigt, idet vi fra vor Side, saafremt der paavises de Mangler, der siges at være i den nuværende Lovgivning, vil yde vor Medvirkning til at faa disse fjærnede, specielt hvad angaar Krøblinge eller lignende, som har Vanskelighed ved ad Hjælpelovgivningens Vej at faa den Understøttelse, som man sikkert fra alle Sider kunde ønske ydet dem.

Formanden: Ordføreren for Forslagsstillerne har Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (L. D. Rasmussen): Det vil vist være meget vanskeligt ad statistisk Vej at paavise Virkningen af et saadant Lovforslag. Jeg har forsøgt en Undersøgelse af dette Spørgsmaal, men har ikke kunnet naa til sikre Resultater, fordi Tallene er opsummerede. Den nye Tilgang, som kommer Aar for Aar, lader sig ikke udskille fra Personer, der hidtil har faaet Understøttelse. Men i hvert Fald, naar man ser Statistisk Aarvog fra 1912—13 og fra 1913—14, viser det sig, at der er en Tilbagegang i Antallet af dem, der har faaet Fattighjælp paa ikke mindre end 24 000. Dette skyldes naturligvis Loven af 8. Juni 1912, hvorved en Mængde kom fri af Fattigvæsenet. Ved den Lov var det ligesom ved det foreliggende Lovforslag Kommunalbestyrelserne, som bestemte, i hvor vid Udstrækning de vilde benytte sig af Loven. Det synes altsaa, som om man det Aar har brugt den overfor 24 000 fattigunderstøttede. Om nogen af disse atter er faldet tilbage, vil man vistnok vanskeligt kunne bevise ad statistisk Vej, men jeg ved i hvert Fald som Kommunalbestyrelsesmedlem, at en Mængde af dem, ja de fleste af dem, der ved saadanne Lejligheder er kommet fri af Fattigvæsenet, ikke senere er vendt tilbage.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stengaard-Kirkegaard: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.